

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.296/2023/5.
A felperes:	Felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (felperesi képviselő címe.)
Az alperes:	Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Rendőr- főkapitányság (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (14. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 17.K.701.406/2022/13. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. augusztus 1. napjától 2022. augusztus 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként körzeti megbízotti beosztásban az alperes helység1 Rendőrkapitányság állományában, a helység2 Körzeti Megbízotti Csoportban (a továbbiakban: KMB csoport) teljesített szolgálatot. A felperes működési körzete helység2 településre, a KMB csoport működési körzete e településen kívül további 5 településre terjedt ki.

[2] A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen látott el a saját és a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri feladatokat, járőrszolgálatot, és egyéb szolgálati [Tevékenység Irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) általi küldéseket, átkíséréseket, kísérőőri beosztáshoz tartozó feladatokat, kézbesítéseket, közlekedésrendészeti, anyagi káros baleseti helyszínelési] feladatokat ellentételezés nélkül, az emiatt benyújtott szolgálati panasz elutasításra került.

A felperes keresete, az alperes védírata

[3] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszak vonatkozásában 1.072.556 forint megbízási díj és annak 2021. február 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában (havonta 28.988 forint összegben) határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a)-c) pontjait jelölte meg.

[4] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerúségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a perbeli időszakra vonatkozóan a kereseti kérelem szerinti 1.072.556 forint megbízási díj, valamint annak 2021. február 16. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(5) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alatt álló, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletében, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 3. d), 15., 18.,

20-22., 24-25., 31., 37., 57-58., 60-63 és 70. pontjaiban, továbbá a Járőr-és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás 4., 5., 7., 10. és 60. pontjaiban foglaltakra alapította. A tényállást a peres felek által csatolt okiratok és a Miskolci Törvényszék 8.K.701.403/2022. számú perében készült, tanúl tanúvallomását tartalmazó 13. sorszámu tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítettek alapján állapította meg. Elsőként a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjait vizsgálva rögzítette, hogy a felperes állítása és az állománytábla adatai önmagukban nem igazolták, hogy a felperest ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztás ellátásával, illetőleg azt sem, hogy a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítésével bízták meg. Az állománytábla adataiból mindössze azt a következtetést látta levonhatónak, hogy az helységi Rendőrkapitányságon a perbeli időszakban több járőri, járőrvezetői státusz betöltetlen volt, azt, hogy a felperes a létszámhiány miatt látott el járőrfeladatokat, nem találta megalapozottnak. A Hszt. 2. § 25. pontjára, valamint a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletére utalással kifejtette, hogy a járőr, járőrparancsnok, a járőrvezető, a körzeti megbízott és a kíséző külön szolgálati beosztások. Megállapította, hogy a felperesre irányadó feladatok körét a KMB Szabályzat tartalmazza, a munkaköri leírás elkészítésekor a munkáltatónak ahhoz kell igazodnia; az abban foglaltak nem bővíthetők. A körzeti megbízott közterületi tevékenysége a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó, míg a járőri feladatok, a járőrszolgálat ellátása a járőr beosztáshoz tartozó feladatok, függetlenül attól, hogy azok között lehetnek átfedések. A körzeti megbízottnak a feladatait főszabály szerint a működési körzetében kell ellátnia, A KMB csoport létrehozása nem eredményezi a körzeti megbízott működési körzetének kibővülését. A felperes kimutatása és a tanúvallomás alapján megállapította, hogy rendszeresen, szinte állandó jelleggel a működési körzeten kívül látta el feladatait. A KMB Szabályzat 21. pontja csak szűkítésekkel, a körzeti megbízott működési körzetében teszi lehetővé a járőrtevékenységet, ha azt azon kívül végzi, az a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többlettevékenységnek minősül. Ehhez jönnek még hozzá a TIK küldések, melyekkel kapcsolatban rámutatott, hogy a KMB Szabályzat 21 d) pontja szerinti késedelmet nem tűrő jellegük a perben nem került bizonyításra.

A kísézői beosztás feladatai és az átkísérések pedig a szolgálati beosztásba nem tartozó olyan feladatellátások, amelyek a körzeti megbízott számára tiltottak. Ugyanez volt megállapítható a KMB Szabályzat 62. pontja szerinti elővezetések végrehajtásával kapcsolatban is. Rögzítette ugyanakkor, hogy a felperes a kézbesítéssel és a közlekedési balesetek helyszínelésével kapcsolatos feladatellátást nem igazolta. Az irányadó ítélkezési gyakorlatra utalással megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, amelyekért részére a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően, a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg, mivel azt a folyamatosan ellátott és a tényállásban részletezett többlettevékenységére tekintettel a felperes által végzett többletfeladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, jogszabálysértésként a Hszt. 45. §-át, 71. § (1)-(6) bekezdéseit, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletét, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/15. (VI. 16.) BM rendelet (a

továbbiakban: 33/2015. BMr.) 2. számú mellékletét (helyesen: 30/2015. BMr. 2. számú mellékletét) és 10. § (2) bekezdését, továbbá téves értelmezésként a KMB Szabályzat 15., 18., 20-22., 24-25., 31., 37., 57-58., 60-63., 70. pontjait, valamint az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyeletei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 3. és 28. pontjait hivatkozva. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyes jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, azonban a megállapított tényállás elemeinek a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott. Az ítéletének [52]-[55] bekezdései alatt tévesen és sajátosan határozta meg, hogy a felperes körzeti megbízotti beosztásához az általa ellátott feladatok ellátása hozzátartozott-e, illetőleg, hogy a megjelölt feladatok más beosztáshoz tartozó feladatoknak minősülnek-e; ezzel összefüggésben ellentmondásos és jogszabálysértő következtetésekre jutott. Rendőrszakmai álláspont szerint tágabb értelemben vett közterületi szolgálatellátásnak kell tekinteni a rendőrség személyi állománya által közterületen végzett valamennyi rendőri tevékenységet, míg szűkebb értelemben vett közterületi szolgálatellátás alatt a közrendvédelmi, közlekedésrendészeti szolgálati ágak szervei által közterületen végzett rendőri tevékenységet értjük. A rendőrség hivatásos állománya a szolgálati feladatait külön végrehajtási rendelkezések alapján, különböző szolgálati formákban, a szakmai szabályzatokban meghatározott módon hajtja végre, amelyre vonatkozó előírásokat az adott feladat végrehajtására kijelölt rendőr szolgálati beosztásától függetlenül köteles betartani. A közterületi szolgálatellátás legalapvetőbb formája a járőrözés, a körzeti megbízott jellemzően a járőrözés keretében a KMB Szabályzat 50-63. pontjaiban írt rendészeti feladatait látja el. Az elsőfokú bíróság mindezekre figyelemmel önmagával is ellentmondásba keveredve állította, hogy a közös jellegű feladatok esetén kizárólag működési körzetben belüli feladatellátás képezi a körzeti megbízotti beosztás tartalmát. Téves következtetést vont le az elsőfokú bíróság arra nézve is, hogy a körzeti megbízott által a működési körzetében ellátott közterületi szolgálat lényegében csak akkor tekinthető saját beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében járőrrel közösen látja el. A törvényszék a normaalkotói szándék téves értelmezésével határozta meg az ítéletének [56]-[57] bekezdései alatti körzeti megbízotti működési körzet fogalmát is, a KMB csoport működési körzet fogalmának rögzítése nélkül.

A KMB csoport létrehozásának célja nem az egyes körzeti megbízottak helyettesítése az egyes körzeti megbízotti működési körzetekben, hanem annak biztosítása, hogy a csoport valamennyi tagja a csoport teljes területén biztosítsa a KMB Szabályzatban rögzített körzeti megbízotti feladatok ellátását, így a csoporttag körzeti megbízott működési körzete értelemszerűen annak külön rögzítése nélkül is kibővül a KMB csoport összeadódott működési körzetére. Az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a KMB Szabályzat 21. pontjában szabályozott azon esetkörök fennállását is, amikor a körzeti megbízott a körzetéből eseti jelleggel elvonható volt. Az eseti jelleg fogalmát jogszabálysértő módon határozta meg, az esetben a rendszeresség nem kizáró feltétel; a körzeti megbízott működési körzetéből történő elvonása pusztán azon okból nem mellőzhető, hogy arra adott szolgálati napon vagy adott hónapban már többször, esetleg rendszeresen sor került. A TIK küldések esetén előre nem meghatározható, hogy azok késedelmet nem tűrő (élet, testi épség, vagyonbiztonság veszélyeztetése) esemény körében történtek-e, a feltétel hiányának utólagos megállapítása pedig nem eshet a terhére. Az azonnali rendőri intézkedés megtétele ilyen esetben prioritást élvez, az nem kizárólag járőri feladat. Nem értékelte a bíróság azt a köztudomású tényt sem, hogy 2020-2021. években többször is veszélyhelyzet került elrendelésre. A felperes a működési körzetéből a KMB Szabályzat 21. pont c) és d) alpontjai értelmében jogszerűen elvonható volt. Az eseti jelleggel történő elvonás nem csupán fizikai elmozdítást jelent, hanem az eredeti feladatoktól való eltérítést is, más rendkívüli rendőri feladat végzésére

történő utasítást is. Mindezekre tekintettel a felperes megbízási díjra való jogosultsága a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján nem állapítható meg.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Az alperes a járőrfeladat, járőrszolgálat tekintetében részben vitatta a tényállást, de nem jelölte meg, hogy mit tart helyes ténynek és az állítását milyen bizonyíték támasztja alá. Nem vitatta, hogy a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje 70%-át egyébként közterületen kell töltenie, azonban e követelménynek főszabályként a saját működési körzetében kell teljesülnie. Az alperes – a feladatok ellátásának elismerése mellett – súlytalanul ragaszkodott ahhoz, hogy kíséreei beosztásba nem volt beosztva, ez utóbbi feladatok ellátásának annyiban volt jelentősége, hogy azok a körzeti megbízottak számára kifejezetten tiltottak. Kiemelte, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzetén kívül, a KMB csoport működési területén sem vehető igénybe. A KMB csoport létrehozásával kapcsolatos alperesi érvelést a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére utalással alaptalannak tartotta, továbbá megjegyezte, hogy a megbízási díj igénye az alperesi álláspont elfogadása esetén sem lenne megalapozatlan, mivel szolgálati feladatokat a KMB csoport körzetén kívül is rendszeresen ellátott. Kiemelte, hogy a közterületi szolgálat a járőrszolgálatnak nem feleltethető meg, azzal nem feltétlenül azonos. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, a munkáltató a munkaköri feladatokat csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg. Hangsúlyozta, hogy a per alapját képező járőr és egyéb feladatok rendszerek, nem eseti jellegűek voltak. E két beosztás feladatait normális esetben azonos illetékességi területen párhuzamosan hajtják végre. A működési körzeten kívüli feladatellátás tekintetében a kimentési okok pontos megjelölése, az e körben való tényállítás és bizonyítás az alperes terhére esett, aki azonban e körben részletes tényállítást nem tett, bizonyítékot nem szolgáltatott.

A KMB Szabályzat 21. pontja taxatívén meghatározza, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből mely esetekben lehet meghatározott feladatokra elvonni, azonban ebbe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele. Az alperes különleges jogrendre történő hivatkozását sem tudta elfogadni, mivel nem jelölte meg, hogy milyen feladatot látott el, annak időtartama pedig nem lehet eseti jellegű.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az

elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival az ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[10] Az ítéltábla előrebocsátja, hogy Magyarország Alaptörvénye T. cikk (2) bekezdése taxatív rögzíti mely normák minősülnek jogszabálynak; ekként jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. Az alperes fellebbezésében megjelölt ORFK utasítások (KMB Szabályzat, TIK utasítás) nem minősülnek az Alaptörvényben rögzített jogszabályoknak. Az ORFK utasítás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 1. § (1) bekezdése és a 23. § (4) bekezdése alapján közjogi szervezetszabályozó eszköz, ahogyan azt a Kúria több korábbi határozatában (Kf.VII.45.188/2021/2; Kf.VII.39.052/2021/4; Kf.VII.39.890/2021/4; Kf.VII.40.247/2021/4.) kifejtette. A másodfokú bíróság e tekintetben leszögezi, hogy a KMB Szabályzat és a TIK utasítás a fellebbezésben megjelölt pontjainak megsértésére történt hivatkozás a fellebbezésre önmagában nem adhatott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdése].

[11] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak felülvizsgálatát kérte. A perbeli esetben a fellebbezésben az elsőfokú bíróság által megsértettként megjelölt jogszabályhelyek a Hszt. 45. §-a, 71. § (1)-(6) bekezdései, és a 30/2015. BMr. 2. számú melléklete, 33/2015. BMr. 10.§ (2) bekezdése, a másodfokú vizsgálat csak e jogszabályi rendelkezésekre terjedhetett ki.

[12] A perben nem volt vitatott, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztást jelent, az alperes azt vitatta, hogy a felperes által megjelölt feladatok más beosztáshoz tartozó feladatoknak minősülnek. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többlétszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, ellentételezésre jogosult.

[13] Az ítéltábla rámutat, hogy a felperes keresetében járőri feladatok, járőrszolgálat és egyéb szolgálati feladatok ellátása miatt igényelt megbízási díjat. Az elsőfokú bíróság a perben csatolt kimutatások alapján az ítéletének [62] bekezdésében helytállóan állapította meg, hogy a felperes a perbeli időszakban a kísézői beosztás feladatai közé tartozó átkíséréseket is végzett, amelyek a KMB Szabályzat 25. pont a) alpontja szerint a körzeti megbízott számára tiltottak, ezért megfelelő az a jogi álláspontja, hogy a felperes ezen feladatok ellátása miatt ugyancsak megbízási díjra jogosult.

[14] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette azt is, hogy a felperes járőrfeladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszerességgel látta el, amelyre a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint 21. b)-c) alpontjai nem adtak jogalapot, mivel ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak. A 21. d) alpont vonatkozásában bár az alperes a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a TIK küldésekre késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, azonban ezen állítását semmivel nem támasztotta alá, ezért azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[15] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjra nem ad alapot. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem alkalmasak. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, kellő indoka nem lehet annak, hogy a körzeti megbízottat azzal egyébként össze nem függő feladatra igénybe vegyék.

[16] A felperest a perbeli időszakban rendszeresen – nem eseti jelleggel – osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért a működési körzetén kívül járőri tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította.

[17] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a megbízási díj a felperest akkor illetheti meg, ha többletfeladatként nem a kinevezése szerinti beosztáshoz tartozó feladatkört látott el. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység nem tartozik, az többletfeladatként értékelendő. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kőgenssek, azok besorolása jogilag rendezett; a felperes által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

Alaptalanul érvelt az alperes azzal, hogy a KMB csoport tagjaként a felperes körzeti megbízotti működési körzete a KMB csoport körzeti megbízottjainak összeadódott működési területére bővült; mivel a munkaköri leírásban szereplő feladatait a saját, nem pedig a KMB csoport működési körzetében kellett ellátnia.

[18] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.).

[19] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[20] Az alperes fellebbezésében ugyan hivatkozott a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdésének sérelmére is, azonban ezzel összefüggő indokolást a felperesi igény jogalapjának vitatásán túlmenően nem adott elő. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. A mérlegelési szempontok között azonban tévesen szerepeltette a rendvédelmi illetményalap alacsony összegét. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerűségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének (a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezésből beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének) alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[21] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[22] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban:

Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[23] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[24] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. január 24.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.	dr. Koós Szabolcs s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró